

یک‌شنبه ۲۱ دی‌ماه‌پشت ۱۳۹۹
۱۶ رمضان ۱۴۴۱ ه‍. ق
شماره ۸۰۲۵۹۹ صفحه

متن میثاق‌نامه روزنامه‌نگاری در سایت روزنامه موجود است

اخبار

בלاتکلیفی فعالان سینما در نبود ضوابط روشن از سرگیری فعالیت‌ها

امیرحسین حیدری مدیر شرکت پخش «تمایش گستران» با اشاره به نبود ضوابط معین برای از سرگیری فعالیت گروه‌های فیلمسازی و تبلیغات سینمایی، تأکید کرد بالاخره باید از جایی کارها را آغاز کنیم.

امیرحسین حیدری مدیر شرکت پخش سینمایی «تمایش گستران» در گفتگو با مهر درباره شرایط کرونایی سینماها و تولید فیلم گفت: چندی پیش پروتکل‌های تولید و ضوابط آن به درستی اعلام شد اما باید این پروتکل‌ها از طریق ستاد کرونا یا وزارت ارشاد به همه ابلاغ شود. در حال حاضر دست‌اندرکاران فقط به فیلم‌هاوسریال‌های متوقف شده در مرحله تولید و یا پیش تولید توجه می‌کنند، اما به این موضوع توجه نمی‌کنند که در حال حاضر و حتی آن زمانی که شرایط قرنطینه سفت و سخت‌تر بود، خیلی از عوامل فنی سینما و تلویزیون در تیم تولید تیزرهای تبلیغاتی تلویزیون فعالیت می‌کردند.

وی ادامه داد: حالا که دوستان با قوانین سفت و سخت به فکر سلامتی عوامل سینما هستند آیا به سلامتی تیزرسازان هم فکر می‌کنند؟ آیا روی آن‌ها هم کنترلی می‌شود؟ البته این درست است که پروژه‌ها متوقف شوند، قطعاً سلامتی مردم ارجحیت دارد ولی باید ببینیم روی کار آن‌ها هم نظارت می‌شود یا نه. خیلی از شرکت‌های تبلیغاتی با بچه‌های سینما کار می‌کنند. با توجه به اینکه عوامل سینما چاره‌ای ندارند و می‌خواهند امرار معاش کنند و امورات روزمره‌شان رفع شود، مجبورند که کار کنند. نکته دیگر این است که اگر قرار است ضوابطی برای ادامه کار وجود داشته باشد بهتر است این ضوابط زودتر مشخص شود تا آنهایی که منتظرند روند تولید فیلمشان به اتمام برسد، تکلیف خود را بدانند. به هر حال این چرخه در سینما باید ادامه پیدا کند، زندگی جریان دارد و کارها باید از جایی شروع شود. به نظر من باید با این اتفاق و این بلا مدارا کنیم و آن را به بهترین شکل رفع و رجوع کنیم.

مدیر شرکت پخش «تمایش گستران» توضیح داد: صداسیما در ایام کرونایی تا یک جایی دست به تولید زد اما از یک جایی به بعد روند تولیدات خود را متوقف کرد ولی در سینما کماکان ضوابط به صورت سختگیرانه پیگیری می‌شود. ما می‌دانیم وضعیت نگران‌کننده است و هر گروه تولیدی حتما یک سری نکات بهداشتی را رعایت می‌کند با این وجود امیدوارم شرایط عادی به سینما و اکران برگردد.

وی افزود: باید توجه داشته باشیم که ما با یک زنجیره مواجه هستیم، یعنی وقتی سینماها تعطیل هستند، درآمد ندارند و پول صاحبان آثار برنمی‌گردد، قاعدتا نمی‌شود تولید کرد و پخش کنندگان به مشکل می‌خورند. در این میان تهیه‌کننده‌ای که می‌خواهد فیلمش را با این شرایط اکران کند به عواقب این موضوع فکر می‌کند. در حالت عادی که هیچ مشکلی نبود، فیلم‌های ما با شرایط دشواری اکران می‌شد به طوری که تهیه‌کنندگان و پخش‌کنندگان کار سختی را برای اکران انجام می‌دادند. حالا با این محدودیت‌هایی که می‌خواهد برای نمایش آثار وضع شود نمی‌دانم که آیا تهیه‌کننده‌ای حاضر می‌شود که فیلمش را اکران کند یا نه و اگر قرار است اکران کند چه ضررهایی متحمل می‌شود و این ضرر زبان جایی جبران می‌شود یا نه؟ می‌دانم که پروتکل‌ها و محدودیت‌ها به درستی گذاشته می‌شود ولی با این اوضاع صنعت سینما به جد دچار مشکل می‌شود.

حیدری در پایان اظهار کرد: به نظر من کارها باید از جایی شروع شود. این روزها همه مشغال کج دار و مریز به چرخه اقتصادی بازگشته‌اند اما باید بدانیم که سینما یکی از فرعی است و قبل از هر تفریحی لازم است که باید حال مردم خوب باشد تا از آن استقبال کنند. بنابراین قاعدتا آشتی مردم با سینماها کمی دیرتر اتفاق می‌افتد و ما باید بتوانیم با کمک عوامل دیگر این موضوع را کنترل کنیم.

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح کشور

صاحب امتیاز و مدیرمسئول:

غلامحسین شعبانی

نشانی: میدان انقلاب – خیابان جمائزاده‌شمالی پلاک ۳۶۰ واحد ۵

پست الکترونیکی:

info@emtiazdaily.ir

تلفن: ۶۶۵۹۳۸۰۹

آگهی دولتی: ۶۶۵۱۷۷۶۴ – آگهی شهرستان ها: ۶۶۶۵۰۰۹۹
لینوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

هشدار کانون فیلم‌نامه‌نویسان

سینمای ایران در خطر است

که برآورد و گمانه عواقب زیان‌بار آن هنوز غیرممکن است. سینما به عنوان یک هنر-صنعت، چنان با شالوده‌های جهان مدرن آمیخته که سرنوشتش به فراز و فرود این موقعیت جهانی بستگی تام دارد. با وجود این‌که تمامی مشکلات و معایب ساختاری‌اداری سینمای ایران پیش

از همه‌گیری بیماری، هم‌چنان به‌جای خود باقی مانده، اما مدیریت سینما در این دوران، اهمیتی نزدیک به مرگ و زندگی یافته است، کانون فیلم‌نامه‌نویسان سینما در این روزهای تلخ که زندگان آن بهار و مردگان‌ش تیزتزی ندارند، بر حفظ هماهنگی و هم‌گرایی می‌روان

همه‌ی اصناف سینما و مدیریت آن در «خانه سینما»، به عنوان تنها گزینه معقول و ممکن

به بهانه اکران «خروج» در سینماماشین برج میلاد

پدیده‌ای از مد افتاده که دوباره طرفدار پیدا کرد

سینمایی که هالینگزهد و شرکایش تاسیس کردند

چندین سال پس از ثبت ابتکار هالینگزهد زمان لازم بود تا سینما ماشین رونق بگیرد. یکی از کلیدهای موفقیت این پدیده چند سال بعد در دهه ۴۰ به دنیا آمد. در سال ۱۹۴۰ با به بازار آمدن بلندگوهای داخل خودرو، «درايو-اين سينما»ها در آمريکا قدرت گرفتند و رشدشان تا دو دهه با سرعت ادامه پیدا کرد. پایان جنگ ویرانگر جهانی دوم و متعاقب آن افزایش انفجاری جمعیت بازار سینما ماشین را در دهه ۵۰ و ۶۰ میلادی حسابی داغ کرد.

درايو-اين سينما در باقی کشورها

کری سیکریو در کتابش درباره تاریخچه «درايو-اين سينما» می‌گوید، «درايو-اين» اختراعی آمریکایی است که کمتر کشوری ویژگی‌های لازم برای بر پا کردنش را دارد. شاید به همین دلیل است که نخستین نمونه از این سینماها در اروپا که زادگاه سینما است، در سال ۱۹۵۷ افتتاح شد. آندره فورتن از مسئولان کمپانی فرانسوی «گومون» در این باره گفته بود: «این نوع سینما با خلق و خوی فرانسوی همخوانی ندارد».

البته که خلق و خو تنها مشکل نبود و فراهم کردن امکان تاسیس این نوع سینما در کشورهای اروپایی با وسعت بسیار کمتر از آمریکا و در نتیجه قیمت بالای زمین دشوار بود. به هر روی نخستین «درايو-اين سينما»ی اروپایی را در ایتالیا تاسیس کردند. این سینما تابستان ۱۹۵۷ کنار اتوانی بیرون شهر رم پا گرفت. پس از تاسیس «درايو-اين» در رم، روند گسترش این دست سینماها در اروپا بسیار کند پیش رفت. تا آنجا که پس از یک دهه معدود مکان‌هایی در کشورهایی مثل دانمارک، آلمان، ایتالیا، سوئد، اسپانیا و فرانسه به این امر اختصاص یافت.

یکی از کشورهایی که بازار خوبی برای «درايو-اين سينما» شد، استرالیا بود. نخستین «درايو-اين سينما» در این کشور پهناور نخستین بار در سال ۱۹۵۴ پا به عرصه وجود گذاشت. طی سه سال ۵۰ نمونه تازه این سینماها در استرالیا افتتاح شد. ایران هم در سال ۱۳۳۹ شمسی (۱۹۶۰ میلادی) برای نخستین بار «درايو-اين سينما» را تجربه کرد. درایوین سینمای تهران‌پارس اولین سینما از این دست در ایران بود که در تهیه‌ی تهران‌پارس افتتاح شد.گنجایش این سینما ۲۸۴ اتومبیل و بهای بلیت آن ۱۵۰ ریال بود. به هر اتومبیل یک گوشی یا بلندگوی مخصوص داده می‌شد که بینندگان به میل خود صدای آن را تنظیم می‌کردند. درایوین سینمای ونک تقریباً یک دهه پس از سینمای تهران‌پارس پا به عرصه گذاشت.

سینمای تهران‌پارس

با گذشت زمان کم‌کم مشکلاتی که باعث به وجود آمدن «درايو-اين سينما» شده بود، راه‌حل‌های دیگری پیدا می‌کرد. با به بازار آمدن «وی‌سی‌آر» و امکان پخش ویدئو در خانه زنگ خطر را برای «درايو-اين سينما» به صدا درآمد. حالا دیگر مردم

دبیر رویداد مطرح کرد؛

احتمال حضور «کرونا‌روایت» در «سینماحقیقت»

انسانی سلامت (اخلاق پزشکی، فلسفه پزشکی، آموزش پزشکی و جامعه‌شناسی پزشکی)، ۶-کرونا به روایت پژوهش (مقاله علمی) و ۷-کرونا به روایت ایثار (درباره شهدای سلامت) هم برگزار می‌شود.

وی ادامه داد: با انتشار فراخوان این رویداد هنری، شاهد استقبال از سوی نهادهای ملی در کشور بودیم و با پیشنهادهایی که این نهادها به ما دادند، قرار شد ۳ بخش دیگر نیز به این رویداد اضافه می‌شود که در روزهای آتی آن‌ها را نیز اعلام می‌کنیم. دبیر «کرونا روایت» گفت: دبیرخانه این رویداد در سازمان نظام پزشکی تشکیل شد و در حال حاضر مقامضیان می‌توانند با استفاده از سایت سازمان **irim.org** برای حضور در این رویداد ثبت نام کنند.

وی توضیح داد: تا امروز نیز استقبال خوبی از این رویداد شده است و با توجه به جمعیتی که سازمان نظام پزشکی در جامعه بهداشت و درمان کشور دارد، استقبال خیلی خوبی هم از سوی نهادهای مرتبط با سازمان نظام پزشکی شده است؛ هم از سوی پزشکان و پرستاران و موجهات دست اول با وپروس کرونا دارند، هم از سوی مستندسازان و فیلمسازانی که برای ثبت این اتفاق همانند پزشکان و پرستاران جان خود را به خطر انداختند، آثار مختلفی به

دعای روز شانزدهم ماه مبارک رمضان

اَللّهُمَّ وَفّقْنی فیهِ لِمَوْافَقَةِ الْأَرْبَاءِ، وَجَبّْنی فیهِ مِرَافَقَةَ الْأَشْرَارِ، وَأَوْفِی فیهِ بِرَحْمَتِکَ اِلی دَارِالْأَقْبَارِ، بِإِلْهَیْکَ اِیَّ اِلهِ الْعَالَمِیْنِ خدایا موفقم دار در این ماه به همراهی کردن با نیکان و دورم دار در آن از رفاقت با اشرار و جایم ده در آن بوسیله رحمت خود به خانه قرار و آرامش به معبودیت خود ای معبود جهانیان

یک فتنجان چای داغ

گفت‌وگویی با طراح صحنه فیلم؛

«گلادیاتور» ۲۰ ساله شد

در ۲۰ سالگی ساخته شدن فیلم «گلادیاتور» ساخته ریڈلی اسکات، طراح صحنه این فیلم از چگونگی خلق دوباره رم باستان می‌گوید. اُرتور مکس طراح صحنه فیلم حماسی «گلادیاتور» ساخته ریڈلی اسکات که برنده پنج جایزه اسکار از جمله جایزه بهترین فیلم سال شد، در حالی که ۲۰ سال از زمانی که فیلم اکران شد می‌گذرد، درباره رعایت جزئیات در بازسازی فضای رم باستان در این فیلم، تأکید می‌کند که این یک فیلم سینمایی بود، نه مستند. این فیلم دومین همکاری از ۱۳ پروژه مشترک بین مکس و اسکات بود که از سال ۱۹۹۷ با فیلم «جی‌آی‌جین» آغاز شده بود. جدیدترین همکاری این دو اخیراً با فیلم «آخرین دوتل» رقم خورد که قرار بود بیست‌وپنجم دسامبر اکران شود اما به دلیل کرونا تا سال ۲۰۲۱ به تعویق افتاد. مکس به یاد می‌آورد که در کولوسیم در رم کنار ریڈلی اسکات ایستاده بود که این کارگردان رو به او کرد و گفت لوکیشن برای چیزی که در ذهن دارد کوچک‌تر از حد نیاز است. مکس با خنده می‌گوید: ریڈلی می‌خواست سکانس‌هایی بسازد که خاص خودش بودند. به فکر مسابقه درشکهرانی در کولوسیم بود.

در واقع کولوسیم واقعی برای رقابت‌های گلادیاتورها و نه مسابقه درشکهرانی استفاده می‌شد، چون آن مسابقه‌ها در سیرک ماکسیموس برگزار می‌شدند.

مکس که سال‌ها در رم زندگی کرده بود توانست یک سازنده درشکه پیدا کند. کار آن‌ها این بود که به سبک سیرک ماکسیموس درشکه‌ها را برای تفریح بسازند. او می‌گوید: آن‌ها در نهایت درشکه‌ها را ساختند و ما آن‌ها را تزئین کردیم.

اما مکس می‌گوید نقاشی‌های رمانتیک و شرقی قرن نوزدهمی منبع الهام اصلی ظاهر فیلم بودند. او می‌گوید خالقان این آثار تصویری که از روم باستان داشتند را تصویر کردند و به آن جان بخشیدند.

در هنگام ساختن صحنه‌های فیلم، طراح صحنه می‌خواست از استودیو فیلم مدیترانه در جزایر مالت استفاده کند اما دینو دو لارنتیس داشت «ی و» ۵۷۱، در آنجا فیلمبرداری می‌کرد و مکس نتوانست از فضای تانک آبی که آنجا وجود داشت برای کولوسیم استفاده کند. بنابراین روم باستان را نزدیک «فورت ریکاسولی» که از یک سمت به دریا راه دارد، بازسازی کرد. مکس می‌گوید: ما بیشتر بودجه جلوه‌های ویژه فیلم را خرج آن صحنه اول کردیم که همه وارد صحنه نبرد می‌شوند تا بشود آن گردش ۳۶۰ درجه‌ای را درآورد.

این طراح صحنه به خاطر محدودیت بودجه فقط دو سوم از کولوسیم را بازسازی کرد. او و تیمش صحنه را طبق پرسپکتیو فیلمبرداری هر روز می‌ساختند. او گفت برای تغییر دادن زاویه دوربین از جایگاه امپراتور به جایگاه ساتورها؛ تمام مجسمه‌ها، بنرها و نشانه‌ها را منتقل می‌کردند و وقتی فیلمبرداری تمام می‌شد نگاتیو را برعکس می‌کردند و این باعث می‌شد به نظر برسد آن سوی زمین نبرد هم ساخته شده و وجود دارد.

برای ساختن زمین نبرد کوچک‌تری که ماکسیموس در ابتدا در آن گلادیاتور شدن را یاد می‌گیرد، مکس و تیمش از روش‌های سنتی آجرسازی بهره بردند. او می‌گوید: ما ۲۰ هزار آجر خشتی ساختیم و گذاشتیم زیر نور خورشید خشک بشوند؛ اما برای مطمئن شدن آن‌ها را با فولاد هم تقویت کردیم.

کار ساخت کاخ امپراتور با ترکیبی جالب از توجه به جزئیات دقیق و همچنین بدشانسی پیش رفت. فضای کاخ که تقریباً ۳۰ متر در ۸۰ متر بود، روی یک پلتفرم ساخته شد.

مکس می‌گوید: نتیجه کار شد یک صحنه بسیار زیبا با جزئیات فراوان با تمام اقلام روم باستان که از مرمر تقلی و پلاستیک ساخته شده بود... تازه سقف را تمام کرده بودیم که یک منطقه بزرگ‌ترین توفانی آمد که کشور تا آن موقع دیده بود. توفان سقف را نابود کرد و دیوارهای کاخ که فقط باید سر هم می‌شدند را از بین برد.

او در انتها گفت: وقتی برگشتیم تا خسارت‌ها را برآورد کنیم ریڈلی شوخ‌طبعانه گفت چه خوب در گذر سال‌ها باقی ماند!

امید عبدالمی خیر داد؛

اقتباس سینمایی از «افسانه باران» نادراپراهیمی

فیلم کودک حامی ندارد

امید عبدالمی خیر داد فیلم کوتاه و مستندساز با اشاره به فیلم‌نامه‌ای در دست نگارشش برای ورود به عرصه سینمای بلند داستانی، از عدم حمایت نهادهای سینمایی از سینمای کودک گلایه کرد. امید عبدالمی از فیلمسازان عرصه فیلم کوتاه و مستند با اشاره به فعالیت‌های خود در حوزه سینما به مهر گفت: در حال آماده کردن یک فیلم‌نامه بلند سینمایی هستم، البته همزمان روی چند موضوع در حال کار هستم تا ببینم کدام یک از این فیلم‌نامه‌ها را می‌توانم به سمت تولید پیش ببرم. وی با بیان اینکه معمولاً فیلم‌های کوتاهی که ساخته‌ام مضامین اجتماعی داشته‌اند، توضیح داد: آثاری که می‌نویسم فضای اجتماعی دارند و عموماً درباره رابطه افراد با یکدیگر یا در حوزه خانواده است. طی ۱۰ سال اخیر سعی کرده‌ام روی مسیری مشخص قدم بردارم و از آن دور نشوم. عبدالمی تأکید کرد: در واقع مسیر من، ساخت فیلم‌هایی است که به روابط اجتماعی انسان‌ها می‌پردازد و می‌توان گفت این موضوع را اولویت کاری خودم می‌دانم و امیدوارم فیلم بلند سینمایی‌ام نیز در همین مسیر قرار بگیرد.

این فیلمساز بیان کرد: البته پیش از این نگارش یک فیلم‌نامه کودک و نوجوان را هم شروع کردم که در واقع یک فیلم‌نامه اقتباسی از مجموعه داستان «افسانه باران» نوشته نادر ابراهیمی است. مدتی است که به دنبال امکانات لازم برای ساخت این فیلم هستم، در همین راستا هم این طرح را به بنیاد قلماری و کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان ارائه داده‌ام تا بتوانم حمایت یکی از این نهادها را داشته باشم، اما متأسفانه فعلاً با این پروژه همراهی نکرده‌اند.

وی ادامه داد: البته نادر ابراهیمی فیلم‌نامه رسمی اقتباس از این داستان را از خانواده محترم نادر ابراهیمی گرفته‌ام که بتوانم روی فیلم‌نامه آن کار کنم. داستان منظر من برای اقتباس، درباره معلمی است که در روابطش با دانش‌آموزان بنا به دلایلی دچار چالش و بحران می‌شود. شاید با خواندن داستان به یاد حال و هوای فیلم‌های کودک و نوجوان دهه ۶۰ سینمای ایران بقیتم، اما تلاش کردم موقعیت داستان و شخصیت‌ها را در فیلم‌نامه به شکل و فرم امروزی نزدیک کنم.

کارگردان فیلم کوتاه «کورسو» توضیح داد: متأسفانه طی سال‌های گذشته از تولید فیلم‌هایی «درباره» کودک و نوجوان فاصله گرفته‌ایم و اگر هم فیلمی در این حوزه ساخته شده، اصطلاحاً «برای» کودک و نوجوان ساخته شده است. این گونه به نظر می‌رسد که نهادهایی مثل بنیاد سینمایی فارابی و یا کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان به این نتیجه رسیده‌اند از فیلم‌هایی حمایت کنند که معیارشان جذابیت روایی و مخاطب‌محوری باشد

وی ادامه داد: با این سیاست از فیلمی حمایت می‌شود که بتواند در گیشه فروش خوبی داشته باشد، این در حالی است که چنین نهادهایی بر حسب تفرقی که دارند باید روی بخش فرهنگی و هنری سینما سرمایه‌گذاری کنند. بدیهی است که هر کشوری علاوه‌بر فیلم‌های مخاطب محور، باید به فیلم‌هایی با مخاطب خاص که شکل هنری‌تری دارد هم توجه کند، سینمای ایران هم اگر در جهان اعتباری دارد از همین نوع سینما به دست آورده است.

عبدالمی در پایان گفت: ما در جامعه بیش از اینکه مشکل اقتصادی داشته باشیم، مسائل فرهنگی مهمی داریم که باید به آن‌ها بپردازیم، به خصوص در زمینه کودک و نوجوان و خانواده. اما متأسفانه تولید فیلم‌هایی با رویکرد تربیتی در این سال‌ها کم شده است که امیدوارم در آینده توجه ویژه‌ای به آن شود.